



ת"פ 8978/01/20 - מדינת ישראל נגד ס' ש'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8978-01-20 מדינת ישראל נ' ש'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

מדינת ישראל:

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ס' ש'

ע"י ב"כ עוה"ד חוד'יפה דראושה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת ניהלו קשר רומנטי במשך כ- 5 שנים. ביום 24.8.2019, בשעה 08:10, באזור המטה הארצי של משטרת ישראל בירושלים, עקב הנאשם אחרי המתלוננת אשר נסעה למקום עבודתה במשך כ-7 דקות. הנאשם ניסה לעצור את המתלוננת בצפירות וסימנים, עד אשר איבדה המתלוננת שליטה על רכבה, ועלתה על מדרכה במקום ואז חסם הנאשם את רכבה. הוא מרכבו, התקרב לרכבה של המתלוננת תוך שהוא מניף את ידיו באוויר ואומר לה "אני אראה לך מה זה". בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ובעבירה של **פגיעה בפרטיות**, לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981.

מהלך הדין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 51, גרוש בשלישית ואב לילד. הנאשם נולד בישראל וגדל בכווית. לדברי הנאשם סיים 14 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות ירדנית ולימודי הנדסאי בניין. כיום מתגורר הנאשם בירושלים ועובד כמאבטח באו"ם. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר תיארה קשר זוגי מורכב שנמשך מספר שנים. לדבריה, נוכח התנגדות הוריה לנישואין, הציעה לנאשם לקיים עמו קשר חברי בלבד, אולם הדבר לא סיפק את הנאשם. המתלוננת תיארה התנהגות של אלימות מילולית ופיזית, קנאה, רכושנות והגבלת פעילות מצדו כלפיה. מאז הגשת התלונה, לא היה ביניהם כל קשר. ביחס לעבירות המיוחסות, שיתף הנאשם כי לאחר תקופה בה לא הצליח להשיג טלפונית את המתלוננת, חש דאגה כלפיה וכעס על כך שלא ענתה לו. לאחר שהבחין במקרה ברכבה במהלך נסיעה, החליט לנסוע אחריה על מנת לשכנעה לשוחח עמו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אך התקשה לראות את המאפיינים האלימים בהתנהלותו. הנאשם הביע נכונות, והשתלב בטיפול במסגרת "מרכז



המשפחה" למניעת אלימות במשפחה במזרח ירושלים, כשלצורך כך נדחה הדיון. לדברי העובד הסוציאלי המטפל בנאשם, הוא התייצב לכל הפגישות ואף החל להשתתף בקבוצה טיפולית בנושא שליטה בכעסים. העובד הסוציאלי התרשם, כי הנאשם מפגין מוטיבציה כנה לבדיקה עצמית ולקח חלק פעיל בכל המפגשים, הן הפרטניים והן הקבוצתיים. שירות המבחן התרשם, כי הטיפול מועיל לנאשם וכיום מקבל אחריות רבה יותר להתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת, תוך שביטא צער וחרטה על מעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז הגשת כתב האישום, לא נפתחו לו תיקים נוספים. לנוכח האמור, שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם, בשל פגיעה בעבודתו כמאבטח באו"ם (לא הוצגו אסמכתאות) ולהטיל עליו 150 שעות של"ץ לצד ענישה נלווית.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה המגיע עד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועתר להטיל על הנאשם חודשיים עבודות שירות וענישה נלווית.

מאידך, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהסתפק בהטלת העונש המומלץ.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - "עבירת האיומים נועדה להגן על שלוות נפשו וביטחונו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו" [רע"פ 8736/15 בר נ' מ"י (מיום 17.1.2018)] (פסקה 22 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז). הערך המוגן בעבירה של פגיעה בפרטיות הוא שמירה על פרטיותו וכבודו של האדם. בעניינו הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם עקב אחרי המתלוננת והפריע את שגרת חייה עד כדי שגרם לה לאבד שליטה על רכבה כמתואר בכתב האישום. גם לאחר מכן, הנאשם לא השכיל לחדול ממעשיו, אלא התקרב בצורה מאיימת לנאשמת ואיים בפגיעה בה. הנאשם אחראי בלעדית לביצוע העבירה וצריך היה להימנע ממנה; הנזק שנגרם הוא הבהלה שנגרמה למתלוננת, כשהנזק הפוטנציאלי גדול אף יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. יחד עם זאת, ברע"פ 6466/17 פלוני נ' מ"י (מיום 18.9.2017) באישום דומה, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות; בעפ"ג 11194-01-16 (י-ם) פלוני נ' מ"י (מיום 6.12.2016) נקבע מתחם ענישה שבין של"צ נרחב במקרים חריגים ועד 15 חודשי מאסר. שם דובר בנסיבות חמורות בהרבה של שלושה מקרי תקיפה חבלנית של בת-זוג באופן אכזרי, והתיק הסתיים בשל"ץ בהיקף נרחב



וענישה נלווית להרשעה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי לצד ענישה נלווית, ועד שישה חודשי מאסר בפועל שיכול שיבוצעו בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם אדם בוגר המתפקד לאורך חייו באופן נורמטיבי - ללא עבר פלילי ועובד בעבודה קבועה מזה מספר שנים. הנאשם קיבל אחריות למעשים, כעולה במיוחד מהתסקיר השני שהגיש שירות המבחן, והוא נתרם לטיפול וצפוי להמשיך בו. לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי.

ביטול ההרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. **אשר לתנאי הראשון**, על פניו נסיבות המקרה מאפשרות את ביטול ההרשעה משום שהאירוע אינו במדרג חומרה גבוה, הגם שלא צריך היה לקרות כלל וכלל. **אשר לתנאי השני**, הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי ייפגע מטה לחמו בשל הותרת ההרשעה כנה, ולכן הוא אינו עומד בתנאי ההלכה הפסוקה בהקשר זה, ועתירתו לבטל את ההרשעה נדחית.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 150 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני יום 1.2.2022 ע"פ תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזתר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות אפשרות של הטלת מאסר בפועל;

ב. 3 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יבצע הנאשם את העבירות בהן הורשע;

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים החל מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות אפשרות של הטלת עונש מאסר;

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל את העבירות שביצע הנאשם, במשך שנה מהיום. הובהר



לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.